

36. Zašto su Isusa osudili na smrt?

54 pitanja i odgovora o Isusu Kristu, pripremljenih od tima katoličkih teologa sa sveučilišta Navarra. Ovo je pitanje br. 36: „Zašto su Isusa osudili na smrt?

8.11.2009.

Prethodna pitanja

Osoba Isusa iz Nazareta postala je sporna širenjem njegova naučavanja..

Vjerske vlasti u Jeruzalemu postale su uznemirene metežom koji je izazivao učitelj iz Galileje, među narodom tijekom Pashe. Carska elita također, jer u vrijeme kad su redovito izbijali ustanci protiv rimske okupacije na čelu s lokalnim čelnicima, što naznačuje svojstvenu osobnost Židova, vijesti koje su im dolazile o ovom učitelju koji je govorio o pripremanju za dolazak nekog kraljevstva Božjeg nisu najavljivale ništa ohrabrujuće. Jedni i drugi bili su, prema tome, podozrivi prema njemu, iako zbog različitih razloga.

Isus je bio uhićen i njegov je slučaj ispitan pred Velikim vijećem. To nije bio uobičajan postupak po obrascu koji će poslije biti preuzet iz Misná (Sanhedrin IV, 1) – i koji zahtijeva, između ostalog, da se provede za dana – već jedno ispitivanje u privatnoj kući, da se provjere zaprimljene optužbe i sumnje koje su

postojale o njegovu naučavanju. Posebno njegov kritički stav prema Hramu, mesijanska aureola koju je stvarao svojim riječima i držanjem i, osobito, o tome što mu se pripisivao da posjeduje božansko dostojanstvo. Više od doktrinarnih pitanja ono što je stvarno smetalo vjerskim vlastima bio je strah od komešanja protiv postojećih vlasti koje bi moglo nastati. To bi moglo dovesti do uznemirenosti naroda, koju Rimljani ne bi dopustili, što bi moglo dovesti do gore situacije od one koja je bila u to vrijeme.

U takvoj situaciji prebacili su slučaj Pilatu, i pravni spor protiv Isusa vodio se pred rimskom vlašću. Pred Pilatom su iznijeli strah da onaj tko govori o «kraljevstvu» može biti opasan za Rim. Prokurator je imao pred sobom dvije moguće formule kako se suočiti sa situacijom. Prvo, *coercitio* («kazne, mjere prisile») koje su mu davale mogućnost primjene

odgovarajućih mjere za održavanje javnog reda. Oslanjajući se na njih, mogao je odrediti primjerene kazne, pa čak i smrtnu, da služe kao upozorenje. Ili je mogao uspostaviti *cognitio* («razum»), formalni proces u kojem se podigne optužnica, održi ispitivanje i izriče kazna u skladu sa zakonom.

Čini se da je Pilat imao nedoumice o postupku, ali se na kraju odlučio za postupak u skladu s uobičajenom formulom u rimskim provincijama, zvan *cognitio extra ordinem*, tj. proces u kojem pretor sam određuje postupak i kazne. To proizlazi na temelju nekih naizgled slučajnih detalja, koji se ogledaju u kazivanjima. Pilat prima optužbe, ispituje, sjedi u sudnici te donosi presudu (Jv 19,13; Mt 27,19), a zatim ga osudi na smrt na križu za formalno kazneno djelo. Bio je pogubljen kao «kralj Židova» kako je bilo navedeno na *titulus crucis*.

Povijesne procjene o Isusovoj smrtnoj kazni moraju biti donesene vrlo oprezno, da se ne donose brzopleta poopćavanja koja dovode do nepravednih ocjena. Naime, važno je napomenuti, iako je očito, da Židovi kolektivno nisu odgovorni za Isusovu smrt. S obzirom na to da naši grijesi pogađaju i samog Krista (usp. Mt 25, 45, Dj 9: 4-5), Crkva se nije ustručavala imputirati kršćanima najtežu odgovornost za smrt Isusa, kojom su oni previše često obasipali samo Židove (Katekizam katoličke crkve, str.598).

Bibliografía: Simon Légasse, *El proceso de Jesús. La historia* (Desclée de Brouwer, Bilbao 1995); Francisco Varo, *Rabí Jesús de Nazaret* (B.A.C., Madrid, 2005) 186-188.

Francisco Varo

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/36-zasto-
su-isusa-osudili-na-smrt/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/36-zasto-su-isusa-osudili-na-smrt/) (7.08.2025.)